

בשליטת רוח הקודש

מאת ברני לזר הופמן

הידוע גם בשם

טוני אלמו, מנהיג רוחני

שליטת] רוח החיים במשיח ישוע שחררה אותי מתורת [או שליטת] החטא והמוות... [אור חוקו של דבר האלוהים חושף חטא ומשמיד אותו בשריפה]. עשה האלוהים בשלחו את בנו בתואר כשר החטא ובעד החטא וירשיע את [שליטת] החטא בכשר [תחת השליטה של רוח הקודש של ישוע שהיה בהם]?"

אנחנו חייבים לקבל את שליטת רוח הקודש של המשיח הנכנסת לגופנו. אז נתמלא ממנו עד שאנו נקטן לגמרי בעוד שהוא יגדל, ובכך נהיה כלי עבורו. בדרך זו "היושר שמתבקש בחוק יובא בנו [אנו] לשלמות". ישוע מת, קם לתחייה, התעלה בהוד וכעת שולט ממרומים.¹⁰ עכשיו הוא יכול להאציל מרוח הקודש לגופותינו שהם עתה כמשכנו. הגוף שהיה פעם שלנו משמש כעת כמקדשו, וזו מציאות שאנחנו יכולים לחוות.¹¹ זהו המובן האמיתי של ישועה. אם ישוע המשיח חי בנו ברוחו, לא צריכה יותר להיות עדות לקיומו הקודם.¹² אם נקבל זאת באמונה, יהיו לנו חיי נצח, הכוח להתגבר, ובריאות טובה לגופותינו החולים ולכל שאר האנשים.

אלה שנשלטים על-ידי הבשר נותנים חשיבות לבשר. הם קוצרים את כל הדברים הקשורים לבשר הנזכרים בדיני אלוהים, דברים כמו מוות, גיהנום, מחלות, מגפות, ודוויים. אבל אלה הנשלטים על-ידי רוח הקודש נותנים חשיבות לדברים שברוח.¹³ לפי דין אלוהים, הם יקבלו חיי נצח, את כוח האלוהים עלי אדמות ואת הקץ לכל השפעות השטן השולטות על כל חלק ברוחם. על-ידי הכניעה לשליטה של רוח הקודש, נתנסה בכל ברכות האלוהים ונהנה מכוחו ומשלום עם האלוהים.¹⁴

מוות

רוחנו שבורה על הצלב וה"אנתנו" הקודמים נשארנו שם על-מנת שרוחנו, ביחד עם רוחו, תוכל לעלות יחדיו מקברו בתחייה איתו. אז הצלב ממית כל חלקה של בשרנו.¹⁵ ובכך ישוע חי בנו. זאת אומרת, כאשר בשרנו נכנע לו לחלוטין, כל כוח הרצון שלנו ופעילויותינו העצמאיות נשללים. במצב זה נחפש אך ורק להיות משכן לאדוני.¹⁶ אז, בוודאות, נגלה את חיי ישוע שקם לתחייה בגופנו בן התמותה. זו חווייה שממית לחוש את אדוני בכל עוצמתו חי בנו.

ללכת בדרכים שאינן לפי השילוש הקדוש "תאוות הגוף, תאוות עיניים וגאוות החיים" – משמעותו להיכנע להתנהגותנו

8. איגרת אל הרומיים פרק ו', 9. איגרת אל הרומיים ח', 3-1. 10. איגרת אל הרומיים ח', 34; איגרת אל האפסיים א', 19-20; איגרת אל הקולוסים ג', 1; איגרת אל העברים א', 2-3; ח', 1; י', 12; י"ב, 2; איגרת פטרוס הראשונה ג', 22. 11. האיגרת הראשונה אל הקורינתים ו', 19; האיגרת השנייה אל הקורינתים ו', 16; איגרת אל האפסיים ב', 21-22. 12. איגרת אל הרומיים ו', 6; ח', 10; איגרת אל הגלטיים ב', 20; איגרת אל הקולוסים ג', 3; איגרת יוחנן הראשונה ג', 9. 13. איגרת אל הרומיים ח', 5-6. 14. איגרת אל הרומיים ח', 5-6; ו', 8; ח', 12-14, 16-17; י"ג, 14; איגרת אל הגלטיים ה', 16-17, 22. 15. איגרת אל הרומיים ו', 6-8; ח', 13; י"ג, 14; האיגרת השנייה אל הקורינתים ה', 17; איגרת אל הגלטיים ב', 20; ה', 24-25. 16. האיגרת הראשונה אל הקורינתים ג', 16-17; איגרת אל האפסיים ב', 21-22; האיגרת השנייה אל סימון ב', 20-21.

המגילות המקוריות של כתבי הקודש שניתנו ליהודים על-ידי רוח הקודש, קובעות שכל הנביאים והשליחים היו תחת שליטת רוח הקודש.¹

מעשי השליחים ד', 8-10: קובעים שהשליח "פטרוס בהיותו תחת שליטת רוח הקודש אמר..."

אנו גם מוצאים ש"חנניאס עזב את מקומו ונכנס לעיר וכששם את ידיו עליו אמר לו: שאול, אחי, אדוני הטיל עלי משימה, יהושוע (ישוע) הוא אשר הופיע לפניך בדרך שבה באת כדי שתוכל לראות שוב ולהיות בשליטת רוח הקודש."²

במעשי השליחים י"ג, 9-10: כתוב: "אבל שאול, ששמו גם פולוס תחת שליטת רוח הקודש, קבע את מבטו ישירות בעיניו (אלומס) ואמר: הו, בן השטן בר תחבולות וחסר מצפון, אויב כל מעשה יושר, הלא תחדל לסטות מדרכי היושר של אלוהים?" במקום אחר כתוב שברנבס "היה איש טוב תחת שליטת רוח הקודש ומלא אמונה..."³

מופתע אני שבאף אחד מן התרגומים של כתבי הקודש לא השתמשו במילה "שליטה" בעוד שכתבי הקודש המקוריים של הברית החדשה בשפה היוונית משתמשים במילה "שליטה". בכל אופן, תרגומים אחרים של כתבי הקודש משתמשים במילים רבות שמשמעותן זהה כגון: אילוץ, למשול, שיעבוד, חסיד, משרת של, עבד של, להכניע, לכוון, לרסן, להקריב, להקדיש, מונע על-ידי רוח הקודש, תחת שליטת האדון, חוק רוח הקודש, כוח על, חסד על, רעיית צאן, צייתנות, עמידה לרשות, אהבה, וצדקה. קיימות מילים רבות אחרות בכתבי הקודש שמובנות "שליטה". רבות מהן מאושרות על-ידי מילון וובסטר. רק אלה שנמצאים תחת השליטה של רוח הקודש יכולים לקיים את חוקי אדוני וגם לשלוט על מילותיהם וחיייהם בהתאם לחוקי אדוני ומטרותיו.⁴

לחטא אין יותר שליטה

כאשר אדם מתחיל להיות תחת השליטה של רוח הקודש, החטא ו"המוות לא יוסיף לשלוט בו." איגרת אל הרומיים ו', 13-14 במגילות כתבי הקודש המקוריות הכתובות ביוונית נאמר: "שים את אבריך כנשק יושר בידי העומד לרשות [שליטת] אדוני ואז היצר הרע לא ישתלט עליך".

"על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי [שליטת] רוח הקודש." כי תורת [או

1. דברים ל"ד, 9; שופטים ג', 10-9; ו', 34; י"א, 29; י"ג, 24-25; י"ד, 5-6; 19. שמואל א' ט"ז, 13; דברי-הימים ב' ט"ז, 2-1; כ', 14-15; כ"ד, 20; ישעיה ס"א, 3-3; 1. יחזקאל י"א, 5; זכריה ד', 6; הבשורה על-פי מרקוס י"ב, 36; י"ג, 11; הבשורה על-פי לוקס א', 67-79; ב', 25-29; מעשי השליחים ד', 8, 31; ה', 32; ו', 8-3; ז', 55; ט', 31; י"א, 24; י"ג, 2-5; 9; ט"ז, 6-7; כ"א, 11; איגרת פטרוס השנייה א', 21. 2. מעשי השליחים ט', 17. 3. מעשי השליחים י"א, 24. 4. הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 15; ט"ז, 10; איגרת יוחנן הראשונה ב', 3-5; ה', 2-3; איגרת יוחנן השנייה א', 6. 5. איגרת אל הרומיים ח', 1-7, 11-14; איגרת אל הגלטיים ה', 16-25; איגרת יעקב ג', 8. 6. איגרת אל הרומיים ו', 9; איגרת פטרוס הראשונה ה', 11. 7. הבשורה על-פי יוחנן א', 14; ו', 63; י"א, 25; איגרת אל הקולוסים ב', 9.

לנו גם את "הכוח [של האלוהים – רוח הקודש] לרמוס נחשים ועקרבים [המסמלים את הרוע השוכן בתוך הזולת] ואת כל כוח האוייב [הכוח הרוחני]".³⁰ כמו-כן יש לנו את הכוח האלוהי להתגבר על החטא, השטן, המוות, הגיהנום והקבר.³¹ אין לנו מה לפחד מפני כל רע כי המשיח יחד עם האב הם בתוכנו, איתנו ובעדנו תמיד.³² לכן, אנחנו חייבים לשבת במרומים כהרגל ובאופן תמידי – במקום של כוח בגן-העדן³³ יחד איתו, היכן שגן העדן קיבל אותנו, בגלל שהוא נתקבל, ולהתרחק מכל פיתוי שסני כך שאנו נוכל למלוך איתו לנצח.³⁴

מטרת אלוהים

העיר ירושלים החדשה, שתישלח ממרומים אלי אדמות בקרוב, הינה העיר שאלוהים אוהב.³⁵ הוא יצר אותה יותר זוהרת מהכוכבים, השמש והירח.³⁶ הוא מימם אותה בתבל כתכשיט היפה ביותר.³⁷ הוא בנה אותה כמישכן היפה ביותר באופן יוצא מן הכלל עבורו לגור בו.³⁸ הוא חי עם האנשים ופעל בתוכם, וכן מלך בבית המקדש היפהפה בזמן שהם שירתו אותו ואת עבודתו עלי אדמות.³⁹ הוא עזב לזמן מה, והטיל על עמו (אחיו) להמשיך בעבודתו בהיעדרו, דרך אותו כוח השליטה של רוח הקודש ששלטה עליו כשהוא היה עלי אדמות.⁴⁰

בעיר היפה הזאת הוא וכלתו ישכנו לנצח נצחים.⁴¹ עיר זוהרת זו הינה "מרובעת, ארכה כרוחבה".⁴² היא איננה זקוקה לשמש ולירח כי אם לכבוד אלוהים המאיר אותה. "והשה הוא מגורתה – הגויים יילכו לאורה ומלכי הארץ [אלה שנגאלו, שקמו לתחייה, המוזכרים בספר ההתגלות א', 6 וגם ה', 10] מביאים את [הוד] כבודם אליה".⁴³ ההוד והכבוד שבני-אלוהים מביאים לתוכה הם בניים רבים שהוליכו לאלוהים דרך הטפה של דבר אלוהים ורוח הקודש של ישוע בהם.⁴⁴ תשוקתם היחידה היא שממלכת גן-העדן תיבנה ותקויים עלי אדמות.⁴⁵ הם גם ידעו, מתוך רוח דברו של אלוהים, שכל מטרתו הנצחית (חוץ מהדין) הינה לרדת ממרומים ולהתגלם בתוך גופו של ישוע כרוח הקודש. לא רק לחיות בתוכם אלא גם להתעצב בתוכם עד לשלמותו יקומתו של ישוע.⁴⁶ בדרך זו, על-ידי הטפותיהם והישמעותם לרצינותו ומטרתו, יהיו לו בניים רבים בגן האחד, היחיד, שנולד לו.⁴⁷ זאת היתה משימתו של ישוע, שכל בני-אלוהים ייוולדו לאלוהים דרכו. כפי שישוע קבע בטקסט המקורי: "[כשם שאבי] שלח [אותי] למלא משימה לעולם כך אני שולח את תלמידי [בני-אלוהים] למלא משימה בעולם ולמענם אני שם עצמי בנפרד; כדי שהם עצמם גם יקדישו את חייהם לאמת של אלוהים וימשיכו להתקיים במצב של הקרבה מקודשת [כניציה לרצונו של אלוהים, כך שיוכלו למלוך איתו עכשיו ולנצח נצחים]. אני דורש זאת לא

30. הבשורה על-פי לוקס י', 19. 31. הבשורה על-פי לוקס י', 19; הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 2; חזון יוחנן ב', 26. 32. שמואל ב' כ"ב, 2-4; תהילים ט', 10-11; ס"ב, 3; צ"א, 9-1; ישעיה נ"א, 12; איגרת אל הרומיים ח', 15, 31. 33. איגרת אל הרומיים ח', 13; איגרת אל האפסיים ב', 6. 34. הבשורה על-פי מתי כ"ד, 13; הבשורה על-פי לוקס ט', 62; הבשורה על-פי יוחנן י', 27-28; י"ב, 25; איגרת אל הרומיים ב', 7; האיגרת אל טיטוס ג', 7; איגרת אל העברים י"ד, 38-39. 35. חזון יוחנן ג', 12; כ"א, 2-3, 10. 36. חזון יוחנן כ"א, 37. 37. חזון יוחנן כ"א, 10, 21; 18; כ"ב, 12; ישעיה כ"ח, 16; איגרת פטרוס הראשונה ב', 7-6. 39. איגרת אל האפסיים ב', 20-22. 40. ישעיה י"א, 2; מ"ב, 1; ס"ד, 3; הבשורה על-פי לוקס י"ט, 12-13; הבשורה על-פי יוחנן ח', 31; י"ד, 2-3; האיגרת הראשונה של הקורינתיים ב', 9. 41. חזון יוחנן ז', 14-17; כ"א, 2-7. 42. חזון יוחנן כ"א, 16. 43. חזון יוחנן כ"א, 16. 44. מעשי השליחים י"ד, 22; י"ט, 8; כ"ח, 23, 31; האיגרת השנייה אל סימיתוס ד', 1-2. 46. איגרת אל האפסיים ד', 13. 47. ירמיה ל"א, 33; הבשורה על-פי לוקס י"ד, 23; הבשורה על-פי יוחנן א', 12; י"ד, 20; פרק ט"ו; איגרת אל הרומיים ח', 14-19; האיגרת השנייה אל הקורינתיים י', 18; איגרת יוחנן הראשונה ג', 1-2.

שאינה תחת שליטה, דעותינו שאינן תחת שליטה ומעשינו שאינם תחת שליטה.¹⁷ זה גם אומר ללכת בדרכים לא ישרות, כלומר נגד חוק אלוהים ולהתייחס באיבה אליו.¹⁸ אם אנו רוצים להיגאל על-ידי חוק האלוהים בשלמות, עלינו להיות, קודם כל, לגמרי לא מרוצים מעצמנו. אנחנו חייבים לראות עצמנו חסרי תקווה ללא המשיח, וחסרי תועלת בלי דברו, רוחו, שידריכו אותנו וישלטו עלינו לפני שאנו יכולים להיות תחת שליטת רוח הקודש.

לשאת את הצלב פירושו ללכת תוך אמונה בדבר אלוהים, ללכת בהתאם לדינו הטוב ותחת שליטתה של רוח הקודש, וליהנות מחיי ישוע הקם לתחייה בתוך גופנו בן התמותה.¹⁹ השמחה המובאת לתוך גופנו בן התמותה, שהיא רוח אלוהים, שולטת עלינו כפי שהיא שולטת על כל בני-אלוהים. הכוח הזה מאפשר לבניו לשאת את הצלב.

ישוע הגיע לעולם כבשר ודם, כבן-אלוהים על-ידי רוח הקודש.²⁰ ישוע, החתן שלנו, הלך תחת שליטת רוח הקודש של עצמו, שבתוכו²¹ ובכך נתן לנו ביטחון בזכות עדותו הכתובה, דבר אלוהים, כך שאנו, ככלתו, נוכל למלא את חוק רוח הקודש דרך חייו בתוכנו.²²

אחרי מות ישוע, תחייתו, עלייתו ותהילתו, ניתנו לו כוח מוחלט וסמכות (שליטה) במרומים ועלי אדמות.²³ ישוע, החתן שלנו, מתמקם בתוך כל נוצרי חדש שניצל על-ידי רוח הקודש, ומאציל לו את כוחו שלו וגם מוביל באופן תמידי את הכנסייה, שהיא כלתו. אנחנו בני-אלוהים רק לאחר שגופנו נעשה לגופו של ישוע, רק אחרי שהוא חי בתוכנו עם האב דרך רוח הקודש.²⁴ כל אחד שמקבל את הישועה, יקבל גם את השינוי הזה ויהפוך לבן אמיתי של אלוהים בתוך גופו של ישוע המשיח, שהוא הכנסייה, על-ידי רוח הקודש.²⁵

בעת ישועתנו מתים חטאינו הקודמים ודרכינו הישנות.²⁶ לפני שנחיה בישוע אנחנו חייבים למות. גאולה מן החוק היא רק על-ידי מוות.²⁷ אף אחד לא שמר על החוק חוץ מישוע. לכן אנחנו זקוקים לו בתוכנו כדי לקיים את החוק כדי שנהפוך לגופו. אנחנו מתקבלים לגן-עדן בישוע המשיח כיוון שהוא התקבל לגן-עדן. אנחנו שם איתו כאזרחים שווים יחד עם הקדושים, וכולנו שייכים לבית אלוהים שהיא קהילת ישראל.²⁸ מכיוון שרוחנו היא כעת מעורבת ברוחו של המשיח, אנחנו מתקבלים עם ישוע מול כל כוח ומימשל במרומים וגם עלי אדמות. כעת יש לנו את כוחו על-ידי שהוא חי בתוכנו, ואנחנו יכולים למלוך יחד איתו. יש בנו את הכוח שלו להיפטר מרוחות טמאות, מחולי, מחולשה ומדוויו, וגם את כוחו להחיות את המתים.²⁹ בתור בני-אלוהים יש

17. איגרת יוחנן הראשונה ב', 16. 18. איגרת אל הרומיים ח', 4-6; איגרת אל הגלטיים ה', 21-17; איגרת פטרוס השנייה ב', 10. 19. הבשורה על-פי לוקס ט', 23; איגרת אל הגלטיים ה', 16. 20. הבשורה על-פי יוחנן א', 14, 18. 21. הבשורה על-פי מתי ד', 1; הבשורה על-פי מרקוס א', 12; הבשורה על-פי יוחנן ד', 24; הבשורה על-פי לוקס ב', 17-7; הבשורה על-פי יוחנן ג', 34; ה', 19; 28-29; האיגרת הראשונה אל סימיתוס ג', 16. 23. הבשורה על-פי מתי כ"ח, 18. 24. הבשורה על-פי יוחנן א', 12-13; י"ד, 23; איגרת אל הרומיים ח', 14-16; י"ב, 4-5; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים י"ב, 12; איגרת אל הגלטיים ד', 7-4; איגרת אל האפסיים ה', 30; איגרת אל הפיליפיים ב', 15; איגרת יוחנן הראשונה ג', 1, 10; חזון יוחנן כ"א, 7. 25. האיגרת השנייה אל הקורינתיים ה', 17; איגרת אל האפסיים ב', 10-4; איגרת אל טיטוס ב', 13-14. 26. הבשורה על-פי יוחנן י"ב, 25-24; איגרת אל הרומיים ו', 2, 6-7, 11; ז', 5-6. 27. איגרת אל הרומיים ז', 6-1; איגרת אל הקולוסים ב', 14; איגרת אל העברים ט', 15-17. 28. איגרת אל האפסיים ב', 29. ע"ע "הלוחמים", טוני אלמו; עמוד 5, פיסקה שנייה; הבשורה על-פי מתי י"ד, 19; הבשורה על-פי לוקס י"ד, 19; מעשי השליחים א', 8; ה', 16; ו', 8; ט', 36-41; 16-18; י"ט, 11-12; כ', 9-10.

אלוהים על-ידי ישוע העובד בתוכנו.⁶¹ אם בני-אלוהים מחליטים לא להרשות יותר לישוע לעשות את עבודתו דרכם, זאת אומרת איסוף בנים אליו למטרתו היחידה של אלוהים, הם יהפכו נאלחים – "לצורך המשיח", זאת אומרת כבר לא נושעים.⁶²

ישוע קנה אותנו בדמו היקר, הקדוש ונטול החטא ואז הקים אותנו לתחייה לחיי נצח על-ידי רוח הקודש שלו.⁶³ אנחנו לא שייכים לעצמנו אלא לו,⁶⁴ כקורבנות חיים עבורו לשמשו כרצונו.⁶⁵ לכן, דברינו ומעשינו לא יכולים להיות שלנו יותר אלא שייכים לו בלבד.⁶⁶

אמונה

בכתבים המקוריים של הברית החדשה אמר ישוע לניקודמוס: "אני אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל להיכנס למלכות האלוהים [כיוון שכוח האלוהים הוא העושה את האדם לבנו. ממלכת אלוהים הינה ממלכה רוחנית].⁶⁷ הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד מן הרוח רוח הוא."⁶⁸ אנחנו חייבים להיות אנשי רוח כי בשר ודם אינו יכול לרשת את מלכות השמים.⁶⁹

אנשי הקודש אשר כתבו את כתבי הקודש "אלא רוח הקודש הניעה [שלטה ב] בני-אדם לדבר מטעם אלוהים."⁷⁰ אנו לעולם לא נעשה דבר מלבד מה שרוח אלוהים מצווה עלינו להגיד או לעשות.⁷¹ אם נקבל את גופנו כבית מקדש של רוח הקודש אנחנו נשמע לה בכל הודה ואהבתה (שליטתה). "הן זאת היא אהבת אלוהים שנשמור את מיצותיו."⁷² בלתי אפשרי לשמור על מצוותיו מבלי להיות תחת שליטת רוח הקודש. ישוע קבע: "הדברים אשר אני דיברתי אליכם רוח המה וחיים."⁷³ בכתבים המקוריים של הברית החדשה ישוע גם קבע: "הבן אינו יכול לעשות דבר בעצמו מלבד מה שהוא רואה את האב עושה. כל מה שעושה האב, הבן עושה גם כן."⁷⁴ כאן ישוע אומר לנו שהוא היה תחת שליטתה המוחלטת של רוח הקודש של אלוהים.⁷⁵ הוא אומר זאת שוב ושוב כך שאנחנו נוכל להשתמש בנוסחה זו כדוגמה. ישנו פירוש נכון אחד בלבד של כתבי הקודש. דבר אלוהים הוכתב לאנשי הקודש של אלוהים על-ידי רוח הקודש. לכן, יש רק פירוש או מובן אחד וזה הפירוש והמובן של רוח הקודש.⁷⁶

באיגרת השניה לקורינתים י', 4 מתואר דבר אדוני כחבר.⁷⁷ חרב זו משמשת מגן לבני-אלוהים בעת שליטתם עלי אדמות

רק בשמם אלא גם בשם אלה המאמינים בי דרך דברם, כך שכולם יוכלו להיות לאחד [להיות בני-אלוהים], כשם שאתה, אבי, נמצא בתוכי ואני כך, כדי שהם עצמם יוכלו גם כן להיות בתוכנו, כך שהעולם יבין שאתה שלחתי למשימה זו [שהעולם בו יהיה נכון למשימת איסוף אנשים לאלוהים ולאחדם בבני בני-אלוהים. מעשה זה ממלא את מטרתו היחידה של אלוהים למעט מטרת הדין]. אני כשלעצמי, ההוד שנתת לי, אני נתתי להם כדי שיוכלו להיות אפילו כפי שאנחנו אחד, אני בתוכם ואתה בתוכי, כדי שהם, אחרי שהגיעו למצב של שלמות בתוך האחדות [בתוך אלוהים כבני-אלוהים], ויישארו במצב אחדות עד שהעולם יבין שאתה שלחת אותי למשימה ואתה אוהב אותם כפי שאתה אוהב אותי."⁷⁸

מלבד דינו, מטרותיו הבלעדיות של אלוהים הן החזרת האנושות הממוטטת לבנו ישוע,⁷⁹ וכן, שיקום יצירתו, האדמה, והחזרתה למצבה המקורי היפה כדי שילדיו יחיו עם המשיח לנצח.⁸⁰ מטרת דינו בכל העניינים היא להבטיח שבנו ישוע בלבד, וכל בניו החדשים המאמינים בישוע וכל יצירתו המושלמת יישארו.⁸¹ ללא דין, שליחותו של אלוהים אינה יכולה להתממש.⁸² "על-פי תוכנית העולמים [נצח] שעשה במשיח ישוע אדוננו, אשר בו לנו עוז וגישה בטוחה [לגן עדן] על-ידי אמונתו."⁸³

בזמן מילוי שליחות זו, כוח אלוהים המצוי בתוכם ינצח כל מיכשול שהסטן מעמיד בדרכם כדי להכשיל את מטרתו המוכרבת, האצילה, הקדושה, הניצחית והיחידה של אלוהים.⁸⁴ הניצחון על השטן הושג בחסד אלוהים אשר העניק לנו את כוחו בתור בניו.⁸⁵

כשישוע היה כאן בין בני-האדם עלי אדמות, כמונו עכשיו, הוא קבע: "אני כשלעצמי אינני יכול לעשות כלום."⁸⁶ "האב השוכן בי הוא עושה את מעשיו."⁸⁷ פולוס הודה בכך גם כן.⁸⁸ זו כל שליחותו הניצחית של אלוהים דרך ישוע, "המושיע אותנו וקורא אותנו בקריאה קדושה, לא לפי מעשינו [מעשי בשר ודם] כי אם לפי מטרתו ולפי חסדו [כוחו], [המטרה לאסוף בנים רבים אליו] שניתנו לנו על-ידי ישוע המשיח לפני עיתות עולם. אבל [המטרה] הופיעה כמושיענו המשיח ישוע, המבטל את המוות ומוציא לאור את החיים והאל-מוות על-ידי הבשורה [המיסטורין של מטרתו של אלוהים עכשיו מובנת]. בשורה זאת – אני [פולוס השליח התמנית] למטיף ושליח ומורה [למטרות אלוהים] לגויים."⁸⁹

פולוס קבע: "אלא נוהג אני בקשיחות גם בגופי ומשעבדו [לשליטת רוח הקודש] שמא לאחר שאטיף לאחרים, אני עצמי אמצא פסול."⁹⁰ כאן פולוס מאשר כי אנו עושים את עבודת

61. הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 5; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ו, 10; איגרת אל הפליפיים ב', 13; איגרת אל הקולוסים א', 29. 62. הבשורה על-פי יוחנן ו', 66; איגרת יוחנן הראשונה ב', 18-19; 22-23; ד', 3; איגרת יוחנן השנייה, 7. 63. האיגרת הראשונה אל הקורינתים ו', 19-20; האיגרת אל האפססים ב', 13-16; איגרת אל העברים ט', 26-28. 64. מעשי השליחים כ', 28; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ג', 16-17; ו', 19-20; האיגרת השנייה אל הקורינתים ו', 16. 65. תהילים מ"ג, 4; נ"א, 19; איגרת אל הרומים י"ב, 1; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ה', 7; איגרת אל הפליפיים ב', 16-18; איגרת אל העברים ט', 12, 26-24; י', 10; י"ג, 15; איגרת פטרוס הראשונה א', 18-21; ג', 18; חזון יוחנן ח', 4-3. 66. איגרת אל הרומים ט"ו, 18-19; איגרת אל הקולוסים ג', 16-17; איגרת יעקב א', 25; איגרת יוחנן הראשונה ג', 18. 67. בראשית א', 8-6; תהילים נ"א, 13; הבשורה על-פי יוחנן י"ח, 36; איגרת אל הרומים ח', 1; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ו, 50; האיגרת השנייה אל הקורינתים י', 4; איגרת אל האפססים ו', 12. 68. הבשורה על-פי יוחנן ג', 4-8 – בטקסט המקורי. 69. האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ו, 50; איגרת אל הגלטים ו', 8. 70. האיגרת פטרוס השנייה א', 21. 71. האיגרת הראשונה אל הקורינתים י', 31; איגרת פטרוס הראשונה ד', 11. 72. איגרת יוחנן הראשונה ה', 3. 73. הבשורה על-פי יוחנן ו', 63. 74. הבשורה על-פי יוחנן ה', 19. 75. הבשורה על-פי יוחנן ה', 30-31; ו', 38; ז', 28-29; י', 37-38; י"ב, 49-50; י"ד, 31. 76. איגרת פטרוס השנייה א', 20; חזון יוחנן ב', 18-19. 77. איגרת אל האפססים ו', 17.

48. הבשורה על-פי יוחנן י"ז, 18-23. 49. הבשורה על-פי מתי ג', 5-6; הבשורה על-פי לוקס י"ט, 10; הבשורה על-פי יוחנן ג', 14-17; ד', 34-35; מעשי השליחים ב', 41. 50. איגרת פטרוס השנייה ג', 13; חזון יוחנן ה', 9-10; כ"א, 1-7. 51. איגרת אל האפססים ב', 14-19; איגרת אל העברים י"ב 25-27; איגרת פטרוס השנייה ג', 13; חזון יוחנן י"א, 18; כ"א, 5-1. 52. בראשית ג', 13-19; ד', 15-8; י"ט, 23-25; שמות י"ב, 12-13; ל"ב, 35; במדבר י"א, 1; י"ד, 22-24, 26-38. 53. איגרת אל האפססים ג', 11-12. 54. הבשורה על-פי מתי י', 1; הבשורה על-פי לוקס י', 19; מעשי השליחים א', 8; איגרת יוחנן הראשונה ד', 4. 55. הבשורה על-פי לוקס ט', 1; י', 19; מעשי השליחים א', 8. 56. הבשורה על-פי יוחנן ה', 17, 19, 21, 30. 57. הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 10. 58. איגרת אל הרומים ו', 18; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט"ו, 10; איגרת אל האפססים ג', 20; איגרת אל הפליפיים ב', 13; איגרת אל הקולוסים א', 29. 59. האיגרת השנייה אל סימון א', 11-9. 60. האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט', 27.

בשמו.⁷⁸ בעזרת חרב אלוהים, שהיא דברו, הם אכן שולטים. "כלי מלחמתנו עוצמתם אינה מבשר דם אלא עוצמת אלוהים בהם"⁷⁹ – זאת אומרת: "רוחניים". השטן הוא רוח.⁸⁰ אנו חייבים להילחם נגדו באותו נשק רוחני שבו נלחם ישוע והביס אותו.⁸¹ הנשק הזה היה והינו עדיין דבר אדוני העצום.⁸² רק אלה שתחת שליטת רוח הקודש מסוגלים להשתמש בו נכונה.

עמידה ניצחית

עמידתנו ומעמדנו כבן לפני אדוני מתאפשרים על-ידי דמו, רוחו.⁸³ מלכויות העולם הזה נכבשות על-ידי בני-אדם המשתמשים בנשק של העולם הזה ונשמרות על-ידם באמצעות אותם כלי נשקו של העולם הזה. עד כמה ניתן להרחיב את מלכות אלוהים כאן עלי אדמות בשימוש נכון של חרב הרוח בידי בני-אלוהים?⁸⁴ דבר אדוני, בשימוש בניו השולטים עלי אדמות, משמש בידי אלוהים כדי לנצח את העולם ולזכות בכנים נוספים. בדרך זו הוא כובש את העולם ומגדיל את מלכותו עלי אדמות. בבשורה על-פי יוחנן פרק ט"ו פסוק 16 בכתבי הקודש המקוריים דיבר ישוע אל תלמידיו: "והפקדתי אתכם ללכת ולעשות פרי [איסוף בנים לאלוהים], שפריכם [בני-אלוהים] יתקיים וכל אשר תבקשו מהאב בשמי הוא ייתן לכם". בפסוק 7-8, למען הדגשה נוספת, חוזר ישוע: "אם עומדים אתם בי ודברי עומדים בכם, בקשו מה שתרצו, ויהיה לכם. בזאת יפואר אבי: שתעשו פרי לרוב [תאספו עוד בני-אלוהים עבורו]". פסוקים אלה בכתבי הקודש אומרים לנו שאלוהים עונה לתפילות של אלה המגייסים בנים עבורו. כשאינכם מפרים פירות ברציפות, כלומר: מביאים בנים חדשים לאלוהים למען אלוהים, אתם מראים לאלוהים שלא איכפת לכם ממטרתו היחידה שהיא קבלת תשובה לתפילתכם או מכניסה לגן העדן.⁸⁵ התנ"ך והכרית החדשה שניהם אומרים לנו, שאם אנו מגייסים נפשות עבור האלוהים, אנחנו ממלאים את יעודו.⁸⁶ ועל-ידי מילוי יעודו אנחנו חיים חיי שפע על-אדמות וגם חיי אל-מות.⁸⁷

אין דבר חזק יותר מעדויות או אישורים בדבר אלוהים כדי להילחם בפיתוי השטן, לבנות (לחזק) את האמונה, להתנסות בגאולה כגון ישועתנו והחלמתנו, לחזקנו, ולהשמיד את כוח השטן בתוך אלה שהוא מחזיק כשבויים, כדי שיכניסו את ישוע המשיח לליבם.⁸⁸ דבר אלוהים, כשמאמינים בו, שובר את הכבלים הכובלים את העולם כך שהנפשות האבודות יוכלו להיות בני-אלוהים.⁸⁹ שמותיהם כתובים ב"ספר החיים של השם".⁹⁰ הם נמצאים אי-שם בעולם. אלוהים שלה אותנו לאסוף אותם.⁹¹ אנשי העולם הזה כבולים בידי השטן כיוון שהם מאמינים בדברו במקום בדברי אלוהים. לכן, העולם מצוי במצב קבוע של תוהו ובוהו, בילבול וייאוש. ישוע הצהיר: "ילדי צפעונים, איך תוכלו לדבר טובות ואתם רעים [המאמינים בשטן ולא באדוני]

78. הבשורה על-פי יוחנן א', 12; איגרת אל העברים ד', 12. 79. האיגרת השניה אל הקורינתים י', 4. 80. הבשורה על-פי יוחנן י"ג, 27. 81. הבשורה על-פי מתי ד', 3-11. 82. איגרת אל האפסיים ו', 17; איגרת אל העברים ד', 12. 83. הבשורה על-פי יוחנן ו', 53-56; איגרת אל האפסיים ב', 13-15; איגרת אל העברים ט', 15-12; איגרת פטרוס הראשונה א', 18-19; איגרת יוחנן הראשונה א', 7; ג', 24; ד', 13. 84. הבשורה על-פי מתי ח', 16; הבשורה על-פי מרקוס ט"ז, 17-18; מעשי השליחים ב', 41-42; ג', 6-7. 85. הבשורה על-פי מתי ג', 10; ד', 19-21; הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 16. 86. הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 8-16. 87. הבשורה על-פי יוחנן י', 10. 88. האיגרת הראשונה אל הקורינתים י', 11-1; איגרת אל העברים י"ב, 1, 25. 89. איגרת אל הגלטים ד', 7-3; איגרת אל האפסיים ב', 1-5. 90. איגרת אל הפליפיים ד', 3; חזון יוחנן ג', 5; כ', 11-15. 91. הבשורה על-פי יוחנן ד', 35-38; י', 15-16.

הן מתוך השופע בלב [נפש] מדבר הפה".⁹² השליח יעקב הצהיר: "אם אדם אינו עובר עבירה בדבריו [נגד אלוהים] הוא יהיה אדם מושלם ויכול לרסן [לשלוט] את כל גופו".⁹³

מזג

הכיצד יתכן שאדוננו הטהור ומושיענו הכל יכול,⁹⁴ העושה תמיד את מה שרוח הקודש הנחתה אותו, קורא לאנשים צפעים (נחשים),⁹⁵ כלבים,⁹⁶ חזירים,⁹⁷ שקרנים,⁹⁸ חיות פרא אכזריות,⁹⁹ ושמות מעליבים אחרים? מדוע בספר ההתגלות (חזון יוחנן) קרא לכל מבנה (אירגון) הכנסייה המומר "אם לזונות ולתועבות הארץ"¹⁰⁰ וקרא לממשלות העולם השולטות על-ידי כוח – מפלצת?¹⁰¹ איך יתכן שהוא קרא למנהיגים הדתיים זאבים,¹⁰² טפשים, עיוורים,¹⁰³ צבועים,¹⁰⁴ ואמר: "אתם מאביכם השטן"¹⁰⁵ ו"בן-גיהנום"?¹⁰⁶ הוא אמר זאת רק מכיוון שזאת האמת. מילים אלה קשות לכאורה לאוזן הבשר (לא רוחני) או השטנית, הן נזיפה מאלוהותו, יריה נגד רוע הרשע של הזילזול למילת אלוהים והאמונה במילים של השטן.¹⁰⁷

ישוע לעולם לא איבד את קור רוחו. הבורים או אלה המושחתים על-ידי אפלת השטן, אומרים, כי המתרעם בצדק נגד כוח השטן פירושו שהוא חמום מוח. הם טועים. אדוננו הינו ללא חטא או פגם ולא ביצע שום מעשה ולא אמר שום מילה מתוך עצמו.¹⁰⁸ הוא בתוך אביו ואביו בתוכו.¹⁰⁹ כעת שניהם שוכנים בתוך בני-אלוהים ושולטים בהם למען המטרה היחידה של אלוהים.¹¹⁰

ישוע אמר: "אל תחשבו שבאתי להטיל שלום על הארץ. לא באתי להטיל שלום אלא חרב",¹¹¹ דבר אלוהים. הוא גירש בשוט את מחליפי הכספים שניהלו את עיסוקיהם מבית המקדש, החוצה, בהראותו את התרעמותו המוצדקת של אלוהים נגד כל אלה שהפכו את בית אלוהים ל"בית מסחר"¹¹² ול"גוב של גנבים".¹¹³ זה עונש קטן מאוד יחסית למה שהוא עשה פעם לעולם ולמה שהוא עוד יעשה לעולם ביום הדין האחרון לחוטאים שלא חזרו בתשובה לפי דינו הצודק ושאינו ניתן לעירעור.¹¹⁴

השליח פולוס אמר דרך רוח הקודש, שאנחנו צריכים לגרש את חסרי המשמעת והחוטאים מהכנסייה.¹¹⁵ העולם צריך ללמוד את האישיות האמיתית של אלוהים החי ושל ילדיו שהם תחת ההדרכה המוחלטת של רוחו. אחרת הם עלולים להמשיך לחיות את כל חייהם מבלי לדעת שהוא אלוהים של זעם ואימה בנוסף

92. הבשורה על-פי מתי י"ב, 34. 93. איגרת יעקב ג', 2. 94. הבשורה על-פי יוחנן א', 29; איגרת יוחנן הראשונה ג', 10-5; חזון יוחנן י"א, 17; ט"ו, 3. 95. הבשורה על-פי מתי י"ב, 34; כ"ג, 33. 96. משלי כ"ו, 11; הבשורה על-פי מתי ד', 6; ט"ז, 26; איגרת אל הפליפיים ג', 2; איגרת פטרוס השניה ב', 22; חזון יוחנן כ"ב, 15. 97. הבשורה על-פי מתי ז', 6; איגרת פטרוס השניה ב', 22. 98. הבשורה על-פי יוחנן ח', 44; איגרת אל הרומיים ג', 4; האיגרת הראשונה אל סימיון א', 10; איגרת יוחנן הראשונה ב', 4, 22; ד', 20; ה', 10; חזון יוחנן ב', 2; כ"א, 8; כ"ב, 15. 99. איגרת פטרוס השניה ב', 12; איגרת יתורה, 10. 100. חזון יוחנן י"ז, 4-5. 101. חזון יוחנן י"ג, 1-4, 11-12. 102. הבשורה על-פי מתי ז', 15; י"ז, 16; הבשורה על-פי לוקס י', 3; מעשי השליחים כ, 29. 103. הבשורה על-פי מתי כ"ג, 19. 104. הבשורה על-פי מתי כ"ג, 15. 105. הבשורה על-פי יוחנן ח', 44. 106. הבשורה על-פי מתי כ"ג, 15. 107. חזון יוחנן ב', 16. 108. הבשורה על-פי לוקס ב', 52-51; הבשורה על-פי יוחנן ה', 17, 19, 30, 36; ו', 57; ח', 16, 28-29; י"ב, 49-50; איגרת אל העברים ד', 15; ה', 9-8; ט', 14; איגרת פטרוס הראשונה א', 19. 109. הבשורה על-פי יוחנן י', 30, 38; י"ד, 10-11. 110. הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 20, 23. 111. הבשורה על-פי מתי י', 34. 112. הבשורה על-פי יוחנן ב', 17-13. 113. הבשורה על-פי מתי כ"א, 13. 114. בראשית ז', 24-22; הבשורה על-פי מתי ג', 12; י"ג, 41-42; 49-50; הבשורה על-פי מרקוס ט', 44-43; חזון יוחנן י"ד, 11-9; כ"א, 8. 115. איגרת אל הרומיים י"ד, 1; האיגרת הראשונה אל הקורינתים ה', 11; איגרת אל האפסיים ה', 3-5; איגרת אל סיטוס ג', 10.

להיותו אל אוהב.¹¹⁶ אף אחד אינו יכול לגרום לאלוהים לשנות את חוקיו או דיניו.¹¹⁷ הדרך היחידה להתחמק מזעמו של אלוהים ומגיהינום נצתי היא להיכנע לדרך אלוהים ויעודו שהינה חיים בישוע המשיח ולאסוף נפשות. עליהם לעשות זאת אם נשמתם יקרה להם.

קל לראות כיצד בני הגאווה טובעים כיוון שהם משאירים את אמונתם מאחוריהם ומודרכים על-ידי שיקולם האנוכי.¹¹⁸ הם הופכים לרודפי בני-אלוהים אלה, שישוע, האב ורוח הקודש חיים בתוכם. סיבה נוספת שבני-אלוהים חייבים לעמוד ויתן תחת שליטת רוח הקודש הינה כדי שיוכלו לעמוד נגד התקפות הזעם של השטן עליהם בעת שהשטן והשדונים שלו מניפים בזעם את דגל המוות. השטן מאיים לשחוט את הכנסיה ואת צאנו של ישוע המשיח באם הם לא ייתנו לו לדרוס את כל הודם, על-ידי זיהום מצפונם בהתכחשות, לאמונתם בכניעה לתאוותו לדרישותיו ופקודותיו השתלטניות.

מכיוון שבחרנו להיות מאוחדים לצמיתות בישוע המשיח דרך מותו ודרך מות מנהגינו הקודמים, אנחנו נהיה כמו אלה המאוחדים בו לצמיתות דרך תחיתו, עליתו ומלכותו.¹¹⁹ אדוננו אומר: "אין איש יכול לעבוד שני אדונים [במובן כתבי הקודש אין אדם יכול להיות תחת שליטה של שני שליטים שונים]: שכן או ישנא אחד [שליט] ויאבה את השני [שליט], יהיה מסור לאחד [שליט] ויזלזל בשני [שליט]."¹²⁰ אדוני נותן לנו לבחור למי תהיה השליטה.

עבודה רוחנית

"רק תנו לדיבור [התנהגות] להתאים לבשורת המשיח."¹²¹ המובן בכתבי הקודש של המילה "דיבור" [התנהגות] וגם לפי מילון וובסטר היא "דרך חיים, נוהג, התנהגות, יחסי חברה והתחברות."¹²² במילים אחרות, ההתנהגות שלנו, או הוידוי, לא נעשים רק באופן מילולי, אלא גם בדרך החיים שלנו, מנהגינו והתנהגותנו. זה חייב להיות בהתאם לצו אדוני, בדברו, ותחת שליטת רוחו.¹²³ אלוהים דורש מבניו לקיים יחסי חברה עם העולם, תחת שליטת רוח הצדק שלו, ולא לקיים יחסי חברה עם העולם לפי טבענו החוטא לשעבר.¹²⁴ זהו הדיבור שעליו מדברים כתבי הקודש.¹²⁵ חיינו הם מסר חי לעולם כשאנחנו חיים חיי תחייה שהינם חיים של מניעה עצמית, תחת שליטת רוח הקודש. "מי בכם חכם ונבון? יראה נא מתוך התנהגותו הטובה [דיבור בשליטת רוח הקודש] את מעשיו הנעשים בענוה [בפני אדוני] וחוכמה [מורת אדוני]."¹²⁷

נבואת יואל לגבי בני-אלוהים

"כגיבורים ירצון [ירוצו] כאנשי מלחמה יעלו [יטפסו] חומה ואיש בדרכיו [של אדוני] ולכוון, ולא יעבטון אור חותם. [הם לא

116. דברים ד', 24; י"א, 17-16; מלכים ב' כ"ב, 17; איגרת אל האפסיים ה', 5-6; איגרת אל העברים י', 26-31; האיגרת השנייה אל התסלוניקים א', 7-9; איגרת יוחנן הראשונה ד', 8. 117. תהילים קי"א, 7-9; הבשורה על-פי מתי ה', 17-18; כ"ד, 35; הבשורה על-פי לוקס ט"ו, 17. 118. משלי ט"ו, 18; כ"ט, 23; דניאל ד', 34; עבדיה, 3-4. 119. איגרת אל הרומיים ח', 17-18; האיגרת השנייה אל טימותיוס א', 11-12; חזון יוחנן ה', 9-10; כ"ב, 6; כ"ב, 5. 120. הבשורה על-פי מתי ו', 24. 121. איגרת אל הפליפיים א', 27. 122. תהילים ג', 23; האיגרת השנייה אל הקורינתיים א', 12; איגרת אל האפסיים ב', 3; ד', 22-24; האיגרת הראשונה אל טימותיוס ד', 12; איגרת יעקב ג', 13; איגרת פטרוס הראשונה א', 15. 123. תהילים ל"ד, 14; איגרת אל העברים י"ג, 5-7; איגרת פטרוס הראשונה א', 15; ג', 2-4. 124. הבשורה על-פי מתי ה', 14; י"י, 16; הבשורה על-פי יוחנן ד', 16, 18; איגרת יעקב א', 27. 125. תהילים ג', 23; איגרת אל הפליפיים א', 27; האיגרת הראשונה אל טימותיוס ד', 12; איגרת פטרוס השנייה ג', 10-12. 126. איוב כ"ח, 28; תהילים קי"א, 10; משלי ט', 10; ס"ו, 13. 127. איגרת יעקב ג', 13.

יעזבו את עמדתם במשכן אדוני, במקום שרוח הקודש העמידה אותם]."¹²⁸ "וכיוון שאתם בנים, אלוהים נתן בלבבכם את רוח בנו הקוראת אל לבכם: אבא, אבינו. לפיכך אינך עבד עוד, כי אם בן [בכעלות אלוהים]; ואם בן אזי גם יורש מטעם אלוהים דרך ישוע."¹²⁹ מצפוננו של בן-אלוהים הוא נקי בפני אדוני מכיוון שהוא אינו חוטא עוד.¹³⁰ הוא מסוגל עכשיו לצעוד ללא פחד לכל מקום שאדוני מכון אותו. אולם ככל שהפחדנים אינם יראים את אלוהים אלא אנשים, כך יותר בטוח שהם אינם בני-אלוהים המולכים עלי אדמות למענו, על-ידי רוח אלוהים.¹³¹ לכן, הם מסתבכים יותר ויותר בתוך הבילבול של השטן, ובשפע מלכודות החטאים שלו.¹³² ישוע אמר בהתגלות [חזון יוחנן] כ"א, 7: "המנצח יירש את אלה [השמייים, הארץ וכל השייך לאלוהים]."¹³³ ואני אהיה לו לאלוהים והיא יהיה לי לבן."

אין מקום מתבוא

אלוהים ממלא את היקום כולו. הוא ממלא את העולם.¹³⁴ אלוהים החי שיצר הכל, גם מכיל את הכל. הוא מודע לכל קול, לכל רישרוש, לכל לחש, לכל מחשבה ולכל כוונה של כל מחשבה.¹³⁵ הוא בעקבות כל אחד, כל הזמן. לכן, כל מי שמדבר או עושה מעשים שלא בדרך הצדק לא יכול להיחבא ממנו. וכשאלוהים מעניש אותם, נקמתו לא תיפסח על אלה שהחליטו שאין זה חכם להיות בני-אלוהים ותחת ממשלו.¹³⁶ כוונתם של הרשעים תועמד לחקירה. קול דבריהם יובא בפני אדוני ויעיד על מעשיהם המרושעים.¹³⁷ קול הריטון נגד הלשון, נגד דבר אדוני, וגם אלה המלמדים ריטון נגד דברו, לא יוכלו להתחבא. הרבה אנשים נעלבים בגלל ההכרה לחיות עם הצלב והתחייה עם חיי הרוח, וכוח שליטתו של אלוהים והיותם בני אלוהים.¹³⁸

אם צדיק תחת שליטתו של רוח הקודש, בן-אלוהים הוא, אלוהים יגאלו מיד כל אויביו.¹³⁹ השטן מעמיד את קדושתנו בספק, כדי להשחית את הפנים היפים של האמיתות והנוהלים שלמענם סובלים משרתי ישוע המשיח. בדרך זו, אלה הרודפים עוברו (עבור השטן) מציגים את אכזריותם הממיתה כצדק, ועל-ידי כך משכנעים את העולם שאנחנו סובלים מכיוון שאנחנו עושים מעשי רשע.¹⁴⁰ לכן, תחת שליטת רוח הקודש, מצפוננו נקי בפני אלוהים. זה מאפשר לנו לשאת בהאשמותיהם הכבדות. אנחנו יודעים שאנו סובלים ובו בעת אנו מולכים (שולטים) למענו בשמחה, בהתאם לדבר אדוני (זאת אומרת בהתאם

128. קאל ב', 7. 129. איגרת אל הגלטיים ד', 7-6. 130. איוב כ"ז, 6; מעשי השליחים כ"ג, 1; כ"ד, 16; האיגרת השנייה אל הקורינתיים א', 12; איגרת אל העברים י', 22; י"ג, 8; איגרת פטרוס הראשונה ג', 16. 131. איוב כ"ח, 28; תהילים כ"ג, 4; כ"ז, 1; קי"א, 10; קי"ח, 6; משלי א', 7; ס', 10; ט"ו, 33; כ"ט, 5; ישעיה ב', 22; ה', 7; הבשורה על-פי מתי י"י, 28; איגרת אל העברים י"ג, 6; איגרת פטרוס הראשונה ג', 15; חזון יוחנן כ"א, 8. 132. משלי ב', 19-13; ישעיה ג', 20-21; ג' 21; 9-10; הבשורה על-פי יוחנן י"א, 9-10; איגרת אל הרומיים ח', 1; חזון יוחנן כ"א, 7-8. 133. איגרת אל הרומיים ח', 17; איגרת אל טימותיוס ג', 7; איגרת יעקב ב', 5. 134. איוב י"א, 7-9; תהילים קל"ט, 7-10; ירמיה כ"ג, 24; יואל ג', 1-2; מעשי השליחים ב', 17-18; איגרת אל האפסיים א', 23. 135. שמואל א' ב', 3; דברי-הימים א' כ"ח, 9; דברי-הימים ב' ט"ז, 9; איוב כ"ח, 24; מ"ב, 2; תהילים מ"ד, 22; ס"ו, 7; קל"ט, 3, 11; משלי ט"ו, 3, 11; ישעיה ל"ז, 28. 136. איוב ל"ד, 21-22; תהילים צ"ד, 10-11; נחום א', 2-3; איגרת אל הרומיים י"ב, 19. 137. תהילים ב', 1-5; מ"ד, 21-22; צ"ד, 10; ירמיה י"ז, 10; עמוס ט', 6-1; הבשורה על-פי מתי י"י, 8; י"י, 30; איגרת אל העברים ד', 13; איגרת יוחנן הראשונה ג', 20; חזון יוחנן י"ט, כ', 15-12. 138. הבשורה על-פי מתי י"א, 6; י"ג, 21-20; כ"ד, 10-3; איגרת אל הרומיים ט', 33; איגרת פטרוס הראשונה ב', 7-8. 139. דברים כ"ג, 15; יהושע כ"א, 43-44; תהילים י"ח, 25-18; ל"ד, 20. 140. האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ד', 11-13; האיגרת השנייה אל טימותיוס ב', 10-8; ג', 12; איגרת פטרוס הראשונה ג', 15-17.

אדוני, אלוהי, רחם נא על נשמת החוטאת. אני מאמין שישוע המשיח הוא בנו של האלוהים החי. אני מאמין שהוא מת על הצלב ושפך את דמו היקר על מנת שכל חטאי יימחלו. אני מאמין שאלוהים העלה את ישוע מן המתים בכוח רוח הקודש ושהוא יושב לימין אלוהים בזה הרגע, שומע את וידוי חטאי ותפילה זו. אני פותח את דלת לבי ומזמין אותך אל תוך לבי, אדוני ישוע. רחץ נא את כל חטאי המזוהמים בדמך היקר אשר שפכת במקומי על הצלב בגלגלתא. אתה לא תדחה אותי מעליך, אדוני ישוע. אתה תמחל לי על חטאי ותציל את נשמת. אני יודע זאת מכיוון שכך נאמר בדבריך, בכתבי הקודש. בדבריך נאמר שלא תדחה מעליך איש, וזה כולל אותי. לפיכך אני יודע שאתה שמעת אותי ואני יודע שאתה ענית לי ואני יודע שנושעת. ואני מודה לך, אדוני ישוע, שהושעת את נשמת ונאביע את תודתי בכך שאעשה את אשר תצווה ולא אחטא עוד.

כנסיית אלמו הנוצרית מספקת מגורים ומזון לכל אלו הרוצים באמת לשרת את אדוני.

אלה שידם אינה משגת לרכוש את כתיבי הקודש – ניתן לקבלם חינם, וכן מאמרים נוספים שנכתבו על-ידי הכומר אלמו:

Tony Alamo, World Pastor
Holy Alamo Christian Church
P.O. Box 398

Alma, Arkansas 72921 U.S.A.

לרשותכם קו טלפוני 24 שעות ביממה לשאלות ותפילה:

טלפן אל (501) 782-7370

או שלח פקס אל (501) 782-7406

כתובתנו באינטרנט:

www.alamoministries.com

בקשו את ספרו של הכומר אלמו המשיח – לפי נבואות התנ"ך,

128 עמודים המוכיחים את גילוייו של ישוע המשיח ביותר מ-

333 נבואות בברית הישנה. קלטות ניתנות להשגה גם-כן.

אלה מכם הנמצאים בארצות אחרות, אנו מעודדים לתרגם

ספרות זו לשפת אמכם. במידה ותדפיסו חומר זה, אנא ציינו את

שם בעל הזכויות השמורות והרישום:

©Copyright August 1997. All rights reserved

World Pastor Tony Alamo ® Registered August 1997

כנסיית לוס אנג'לס

13136 Sierra Hwy., Canyon Country, California 91351

תפילה מתקיימת כל ערב בשעה 8:00, בימי ראשון ב-3:00,

8:00

ארוחה מוגשת לאחר התפילה

תחבורת חינם אל ומהתפילה, בפינת שדרת הוליווד ושדרת

רת היילנד, בהוליווד, יום-יום 6:30 בערב, ימי ראשון 1:30,

6:30

תפילה מתקיימת כל ערב גם בניו יורק, פורט סמית -

ארקנסו וליד טקסארקנה. טלפנו לפרטים בנושא מיקום וזמנים.

עלון זה נושא את תוכנית הישועה היחידה.

אל תשליך אותו, אנא העבר אותו לאדם אחר.

המובאות בספרות זו לקוחות מן התנ"ך המסורתי ומתרגמו

לברית החדשה. סימוכין אחרים כוללים את נוסח המלך ג'יימס

(באנגלית) וכתבים מקוריים אחרים.

Hebrew – Controlled by the Holy Spirit

לשיפוטו הצודק תוך רוח הקודש.¹⁴¹ כיוון שכך, מחשבותינו צלולות לגבי תכליתנו. זה עוזר לנו לנקות בקלות את הליכלוך שהם זורקים עלינו, ונותן לנו את הנוחיות שמביא מצפוננו המודרך על-ידי דבר אדוני.

עכשיו, דרך ישוע המשיח, הוחזרה ההזדמנות לזכות בהיי נצח ולהיות לבני-אלוהים לכל אלה הרוצים בה.¹⁴² המשיח משתמש בבניו כדי להציג אפשרות זו לעולם החוטאים האבודים.¹⁴³ אולם, ענפים בלתי מושלמים יישרו ויינתקו מהעץ.¹⁴⁴ אין לנו תועלת בנביאי שקר המעמידים פנים של זוכים בנפשות למען אלוהים, בו בזמן שהם זורעים זרעים מושחתים של כפירה, בלשונותיהם הבוטות.¹⁴⁵ זה קורה מכיוון שהם לא נולדו מחדש על-ידי רוח אלוהים או דבר אלוהים. אלה הם זאבים המחופשים לאנשי כמורה, המעוותים את דבר אדוני לכוונת שקר. אין בהם תועלת בהשגת מטרתו של אלוהים ובגיוס בניי רבים למענו. הם כמו סירחון מבחיל לאדוני, עשן באפו.¹⁴⁶ לכן הם נדחים כחסרי תועלת.¹⁴⁷ אלוהים אמר: "זבח תודה יכבדנו ושם דרך אראנו ביסע אלוהים."¹⁴⁸

העולם כולו זקוק גואשות לישועתו המוחלטת של אלוהים, המכילה בתוכה מות הרגליהם הקודמים, תחייה ועלייה לשמיים, כך שהם, בזמן שהם מצויים עלי אדמות, יוכלו למלוך ממרומים בישוע, עם אחיהם המאמינים, עד שיבוא.¹⁴⁹ העולם חייב להיכנע מייד לשלטון רוח הקודש. בני-אלוהים יתפללו לאדוני התבואה: עכשיו העת להניף את המגל כי התבואה בשלה.¹⁵⁰ הוא ייתן לנו כל זאת בתנאי שאנו נפקיד את חיינו בידיו ונתחייב לעשות את עבודתו ברצון, בשמחה ובאשר. אנחנו מקבלים את ישוע לתוך לבנו באמונה.¹⁵¹

מיסתורין מטרת אלוהים ידוע עכשיו. "את החסד הזה הוא [אלוהים] השפיע עלינו במלוא חוכמה ובינה והודיע לנו את סוד רצונו כפי הפצו, את התוכנית שהקדים וערך בו – התוכנית לקבץ את הכל במשיח במלאת העיתים [על-ידי הפצת דבר אלוהים בעולם], את מה שבשמיים ואת מה שבארץ. ובו נועדה לנו [בניו] נחלה כי נבחרנו מראש לפני תוכניתו של הפועל בכל, בהתאם למחשבת רצונו כדי שנהיה לתהילת כבודו, אנו המקדימים לקוות במשיח."¹⁵²

אם ברצונך להיות בן-אלוהים ובכך להשתחרר מגיהנום נצחי, ואם ברצונך לחלוק בעלות בכל השייך לאלוהים, אז שים את עצמך, ללא פחד, בתוך ידו החזקה. סמוך על מנהיגותו המושלמת ועל שליטתו המושלמת להדריך את חייך עבורו. החל זאת עכשיו באומך תפילה זו:

141. הבשורה על-פי מתי י', 22-23; ד', 10-9; הבשורה על-פי מרקוס י"ג, 13; הבשורה על-פי לוקס כ"א, 17-18; הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 18-22; י"ז, 14; איגרת אל הרומיים ח', 17-18; איגרת אל הפיליפיים א', 29; האיגרת השנייה אל סימיתוס ג', 12. 142. איגרת אל הרומיים ה', 11-8; י', 12; איגרת אל האפסיים ב', 4-6; האיגרת הראשונה אל התסלוניקים ה', 10-9; האיגרת השנייה אל התסלוניקים ב', 14-13; איגרת אל טיטוס ב', 14-11. 143. הבשורה על-פי מתי י', 7; כ"ח, 19-20; הבשורה על-פי מרקוס ט"ו, 15; בשורה על-פי יוחנן ד', 35-36; מעשי השליחים כ"ב, 15; האיגרת הראשונה אל הקורינתיים א', 17-18, 21-23. 144. הבשורה על-פי מתי ג', 10; ז', 15-21; י"ג, 41-42; כ"א, 19; הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 2. 145. הבשורה על-פי מתי ט"ו, 9, 13-14; כ"ג, 15; כ"ד, 24; כ"ה, 30. 146. ישעיה ס"ה, 1-5. 147. הבשורה על-פי מתי ג', 10; ה', 13; ז', 17-19; הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 2, 5-6. 148. תהילים ג', 23. 149. איגרת אל הרומיים ו', 11-4; האיגרת השנייה אל סימיתוס ב', 12; ה', 10. 150. יואל ד', 13; חזון יוחנן י"ד, 15. 151. הבשורה על-פי לוקס ז', 50; איגרת אל האפסיים ב', 8; האיגרת השנייה אל סימיתוס ג', 15; איגרת פטרוס הראשונה א', 5, 9. 152. איגרת אל האפסיים א', 8-12.